



ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců Mgr. Tomáše Blažka a JUDr. Jakuba Camrdy v právní věci žalobce: **M. B.**, zastoupený JUDr. Josefem Skácelem, advokátem se sídlem Londýnská 674/55, Praha 2, proti žalovanému: **Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Libereckého kraje**, se sídlem nám. Dr. E. Beneše 584/24, Liberec, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočky v Liberci ze dne 24. 10. 2023, č. j. 60 A 6/2023-41,

t a k t o :

Rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočky v Liberci ze dne 24. 10. 2023, č. j. 60 A 6/2023-41, **se ruší** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

[1] Kasační stížností se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení shora označeného rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočky v Liberci (dále jen „krajský soud“), kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 8. 2023, č. j. KRPL-45848-10/ČJ-2023-1800DP. Žalovaný uvedeným rozhodnutím zamítl odvolání stěžovatele a potvrdil rozhodnutí Krajského ředitelství policie Libereckého kraje, dopravního inspektorátu územního odboru Jablonec nad Nisou (dále jen „dopravní inspektorát“), ze dne 16. 6. 2023, č. j. KRPL-45848-2/ČJ-2023-180406. Dopravní inspektorát zamítl žádost stěžovatele o obnovu řízení ve věci přestupků, o nichž bylo rozhodnuto uložením pokuty příkazem na místě.

[2] **Krajský soud** souhlasil s žalovaným, že byl oprávněn rozhodnout o odvolání stěžovatele proti rozhodnutí dopravního inspektorátu. Příslušnost odvolacího správního orgánu na úrovni Policejního prezidia, kterého se stěžovatel domáhal, je dle krajského soudu dána pouze v případech odvolání proti rozhodnutí vydanému v přezkumném řízení. K otázce naplnění podmínek obnovy řízení krajský soud konstatoval, že obviněný dává podpisem na příkazovém bloku najevo svůj souhlas s vyřízením přestupku vydáním příkazu na místě, se zjištěným stavem, s právní kvalifikací skutku, s uložením pokuty a její výší. Podle judikatury Nejvyššího správního soudu je nutné považovat za důvod pro obnovu řízení zfalšování podpisu nebo záměnu identity obviněného z přestupku na pokutovém bloku uvedené v žádosti o obnovu řízení společně s navrhovanými důkazy vztahujícími se k těmto tvrzením. K výkladu možnosti obnovy blokového řízení je přitom třeba přistupovat tak, aby nebyl zcela popřen smysl blokového řízení jako neformálního typu řízení o přestupku. Podle krajského soudu správní orgány v posuzované věci respektovaly uvedené požadavky.

[3] V **kasační stížnosti** stěžovatel uplatňuje důvody dle § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). Stěžovatel namítá, že žalovaný neměl pravomoc rozhodnout o jeho odvolání proti rozhodnutí o zamítnutí žádosti o obnovu řízení. Správním orgánem, který měl rozhodovat o odvolání, je dle stěžovatele Policejní prezidium ČR. Dále stěžovatel namítá, že byly splněny podmínky pro obnovu řízení.

[4] **Nejvyšší správní soud** přezkoumal formální náležitosti kasační stížnosti a shledal, že kasační stížnost je podána včas, neboť byla podána ve lhůtě dvou týdnů od doručení napadeného rozhodnutí krajského soudu (§ 106 odst. 2 s. ř. s.), je podána oprávněnou osobou, neboť stěžovatel byl účastníkem řízení, z něhož napadené rozhodnutí krajského soudu vzešlo (§ 102 s. ř. s.), a je zastoupen advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.).

[5] Před tím, než přistoupil k posouzení kasační stížnosti v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů, Nejvyšší správní soud zjistil, že napadený rozsudek je zatížen vadou ve smyslu § 103 odst. 1 písm. c) s. ř. s., ke které je zdejší soud povinen přihlídnout z úřední povinnosti ve smyslu § 109 odst. 4 s. ř. s.

[6] V dané věci před krajským soudem rozhodovala specializovaná samosoudkyně, patrně z toho důvodu, že krajský soud posoudil podanou žalobu jako věc přestupků, za které zákon stanoví sazbu pokuty, jejíž horní hranice je nejvýše 100 000 Kč, ve smyslu § 31 odst. 2 s. ř. s. Podle tohoto ustanovení rozhoduje mimo jiné v uvedených věcech specializovaný samosoudce. Jedná se tedy o výjimku z obecného pravidla obsaženého v § 31 odst. 1 s. ř. s., v souladu, s nímž *krajský soud ve věcech správního soudnictví, nestanoví-li zákon jinak, rozhoduje ve specializovaných senátech složených z předsedy a dvou soudců*.

[7] Výkladem ustanovení § 31 odst. 2 s. ř. s. se Nejvyšší správní soud ve své judikatuře opakovaně zabýval (viz rozsudky ze dne 28. 12. 2011, č. j. 7 Ans 9/2011-106, ze dne 17. 12. 2010, č. j. 4 Aps 2/2010-44, nebo ze dne 15. 11. 2007, č. j. 9 Aps 5/2007-63). Z této judikatury jednoznačně vyplývá, že rozhodování v senátu je zásada, z níž jsou možné výjimky, ale pouze v taxativně stanovených případech podle ustanovení § 31 odst. 2 s. ř. s. V otázce důsledků záměny uvedených pravidel judikatura Nejvyššího správního soudu vyslovila, že rozhodoval-li místo senátu ve věci samosoudce, jedná se o rozhodování

pokračování

soudu v nesprávném obsazení zakládající zmatečnost řízení [§ 103 odst. 1 písm. c) s. ř. s.] (viz rozsudek ze dne 15. 10. 2003, č. j. 3 Azs 5/2003-32).

[8] V nynější věci dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že žalobou napadené rozhodnutí nespadá do žádné z kategorií rozhodnutí vymezených v § 31 odst. 2 s. ř. s. V souladu s judikaturou Nejvyššího správního soudu je totiž třeba respektovat především to, co bylo „věcí“ ve správním řízení, z něhož vzešlo žalobou napadené rozhodnutí; v podrobnostech viz zejména rozsudek ze dne 22. 2. 2017, č. j. 3 Ads 284/2016-43, podle něhož platí, že „věcí“ je ve správním řízení vždy hmotné právo nebo povinnost, o níž bylo v řízení jednáno a rozhodováno. V nyní posuzovaném případě přitom ve správním řízení primárně nešlo o věc přestupků, nýbrž o věc obnovy řízení, resp. splnění procesních podmínek pro její povolení; viz rozsudek ze dne 31. 10. 2018, č. j. 2 As 188/2018-19, ve kterém Nejvyšší správní soud popřel bližší souvislost a provázanost obnovy řízení s původním řízením ve věci samé (o ní správní orgán při rozhodování, zda povolí obnovu řízení, nerozhoduje).

[9] Na základě dosavadní judikatury, která je v nazírání na pojem „věcí“ velmi restriktivní, je tak nutno dovodit, že žalobou napadené rozhodnutí se týká obnovy řízení (nikoli přestupků). Krajský soud proto pochybil, jestliže projednával rozhodnutí žalovaného specializovanou samosoudkyní namísto senátem, jak požaduje § 31 odst. 1 s. ř. s. Nejvyšší správní soud proto napadený rozsudek zrušil a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení. V dalším řízení je krajský soud vázán právním názorem vysloveným v tomto rozsudku (§ 110 odst. 4 s. ř. s.).

[10] Krajský soud v novém rozhodnutí o věci rozhodne rovněž o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 110 odst. 3 s. ř. s.).

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 23. září 2024

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu

